NEA HUND

SELBU TREKK- OG BRUKSHUND-KLUBB 19 82

Nr. 3 Desember 2003 Årgang 21

Lederen har ordet!

Hei på dere alle sammen!

Her er en siste stemningsrapport fra lederen før julefreden senker seg over oss.

I skrivende stund er det fortsatt opptil flere dager til jul og fortsatt tid til å rekke å bake både de siste seks sortene og å få gjort julerent i resten av rommene. Men det er en prioriteringssak hva man bruker tiden til og personlig så synes jeg ikke det gjør så mye om rommene blir reine til jul, påske eller 17 mai, bare de en eller annen gang får seg en omgang med skurefilla. Jeg velger derfor i år å prioritere førjulskosen både med hunder og barn, så får resten komme senere.

For øvrig er jeg midt oppe i valpelevering og bare det krever ikke så rent lite tid og planlegging. Det går mange timer i telefonen før man bestemmer seg for hvem som skal få kjøpe valp, og hvilken valp som passer hvem.

Videre er det ikke så greit å bestemme seg for om man skal beholde noen selv fra dette kullet eller vente på neste. Foreløpig har jeg holdt igjen på to stykker som tjener mitt formål best – nemlig videre avl på rasen. En forvert i nærheten hadde gjort susen så er det noen som føler seg kallet, så kom igjen.

Ellers går dagene fort, og det blir nok ikke så mange og lange turer på de voksne hundene heller, men det er de vant til før jula. Siriko begynner vel snart å grue seg til nyttårs-rakettene, så jeg må vel snart sørge for å få valiumen i hus. Ellers slanker jeg gjerne hundene litt før jul slik at de tåler en ekstra godbit eller to…

Ta godt vare på dere selv og hundene i jula da folkens, og hvis ingen går i fella, men passer seg for den, så sees vi på nyåret.

HA EI FREDELIG JUL OG ET GODT NYTT ÅR!

hilsen Grethe

STBK - styre 2003

Leder	Grethe Malvik Nykkelmo	73817644
Sekretær	Sigrid Edvardsen	73817661
Kasserer	Wenche Randi Krogstad	73817547
Styremedlemmer		
	Gustaf Spets	73819606
	Toralf Borseth	73968802
Varamedlem		
	Torill Nyheim	73818354
Støttekomite		
	Toril Kjeldstad	73817318
	Julie Langli	73819861
	Kari Myklebust	73819767
Valgkomite		
	Jorunn Wesche	73817742
	Brynhild Nypan	
Revisorer		
	Ivar S. Hanem	73817832
	Frode Langseth	73819935
Materialforvalter		
	Sigrid Edvardsen	

Medlemsskap i STBK

Kontingent pr. kalenderår:		
Familiemedlemskap	kr.	175,-
Hovedmedlem	kr.	150,-
Støttemedlem	kr.	75,-

* Som medlem mottar du NeaHund
* Som medlem er du også assosiert medlem i NKK
* Medlemsskapet opphører ved skriftlig utmeldelse innen 31.12. inneværende år.

NEA HUND

Organ for Selbu Trekk- og Brukshundklubb

Utkommer 3 ganger pr. år.
Abonnement oppnås ved minst å tegne støttemedlemskap i STBK.

Redaktør:
Wenche Randi Krogstad (WeRK)
tlf.: 73 81 75 47
e-post: wenche.krogstad@selbunett.no

Skrevet og kopiert ved
Selbu DataSats

Klubbens bankgirokontonummer:
4285 07 90234

Klubbens hjemmeside:
www.selbunett.no/stbk

Annonsepriser:
1/2 side x 3 nummer: kr. 400,-
1 side x 3 nummer: kr. 800,-

Stoff til NeaHund sendes til:
Wenche Randi Krogstad
Nordlia 9, 7580 Selbu

Manusfrist til NeaHund nr. 1-04
er 15. mars 2004

Siden sist og framover

- WeRK -

En travel og begivenhetsrik høst er over. Tiden går fort når man har mye interessant og spennende å fylle den med. Og vi kan vel også si at vi har hatt været med oss slik at vi har kunnet jobbe med hundene ute i marka mye lenger enn tilfellet var i fjor høst.

Alle høstens arrangementer er omtalt inne i bladet med unntak av dressurkurset. Dette startet opp onsdag 10. september og hadde 8 deltakere - både erfarne og nybegynnere. Instruktør Ingeborg (Lita) Borset la opp programmet slik at det ble passelige utfordringer for alle. Vi jobbet mot appellmerket, og de fleste av oss kunne nok ha gått opp til denne prøven, men det ble vanskelig å få kabalen til å gå opp mht. dommer og tidspunkt som passet for alle. Vi hadde bl.a. nådd ut i julebordsessongen og annen førjulsselskapelighet. Tidspunkt for prøve blir satt opp utpå våren, og det er viktig at alle deltakerne fortsetter å jobbe med øvelsene slik at vi blir riktig flinke.

Som dere ser av annonsen på neste side drar klubben igang kurs for Instruktør trinn I utpå nyåret. Vi har allerede fyllt opp en del av plassene - det kommer nemlig hele 6 stykker fra Nord-Trøndelag. En deltaker kommer helt fra Kristiansund. To av våre egne medlemmer er foreløpig påmeldt, men det er plass til fler. Instruktør Helge Growe fra Trondheim har antydet ca. deltakertall på 10-12 stykker. Helge har bakgrunn bl.a. fra retrieverklubben i Tr.heim.

Fra før av har STBK en utdannet trinn I instruktør, nemlig Ingeborg Borseth som bor i Trondheim. Men vi trenger flere, og selv om noen av oss har erfaring og kunnskap fra mange år med aktivt hundearbeid og har deltatt på og avholdt mange kurs, er det veldig greit å få bekreftet at det vi lærer bort holder mål også for en sensor fra NKK. Så vi er glade for å ha fått muligheten til å avholde dette kurset.

Vi fortsetter onsdagstreninga utover hele vinteren, og i helgene møtes vi på Selbutunet og jobber med det vi har lyst til. Tidspunkt er kl. 18.00 på onsdager, og ca. kl. 11.00 på søndager. Vi sees! Til neste gang - ha ei hyggelig jul og ikke glem den daglige trimmen sammen den/de firbente!

Årsmøte i STBK

Fredag 5. mars kl. 19.30 på Selbutunet.

Årsmøtesaker må være inn til
Grethe Malvik Nykkelmo, 7580 Selbu
innen 20. februar 2004.

NKK Instruktør trinn I

kurs i Selbu vinteren 2004

Sted: Selbutunet Golfpark

Kursleder: Helge Growe

Kurshelger:
16. - 17. og 18. januar
13. - 14. og 15. februar
12. - 13. og 14. mars (eksamen)

Kurspris vil inkludere lunsj og middag

Overnatting på Selbutunet til 200,- pr. natt

Opplysninger og påmelding:
Stig Meier Berg, 73 81 75 47 / 926 03 856
E-post: stig.berg@selbunett.no
www.selbunett.no/stbk

Onsdagstreninga - ansvarlige trenere

Dato	Navn	Telefon
7. januar	Ulla Lisø	73819936 / 92054620
14. januar	Wenche R. Krogstad	73817547 / 98053893
21. januar	Grethe M. Nykkelmo	73817644 / 98415145
28. januar	Elin Setseng	73818132 / 90641126
4. februar	Ulla Lisø	73819936 / 92054620
11. februar	Wenche R. Krogstad	73817547 / 98053893
18. februar	Grethe M. Nykkelmo	73817644 / 98415145
25. februar	Elin Setseng	73818132 / 90641126
3. mars	Ulla Lisø	73819936 / 92054620
10. mars	Wenche R. Krogstad	73817547 / 98053893
17. mars	Grethe M. Nykkelmo	73817644 / 98415145
24. mars	Elin Setseng	73818132 / 90641126
31. mars	Ulla Lisø	73819936 / 92054620

Fra Norsk Kennel Klub

Norsk Kennel Klubs (NKK) XLII. ordinære Representantskap vedtok den 26.04.03 å øke medlemskontingenten og registreringsavgiften med virkning fra 01.01.04.

Medlemskontingenten:

- Økes til kr. 320,- pr år, men samtidig inkluderes i medlemsskapet fri tilgang på NKKs dataprogram «DogWeb».

Registreringsavgiften:

- Over Web: kr. 425,- pr hund/valp i valpekull
- Tradisjonell måte kr. 480,- pr hund/valp i valpekull
- Etterregistrering kr. 530,-

(Inkludert i prisene er mva og ID-kort for benyttelse ved ID-merking.)

Lydighetsprøver

- Av Grethe Malvik Nykkelmo. Foto Stig Meier Berg -

Den 5. oktober avholdt Selbu Trekk- og Brukshundklubb offisiell lydighetsprøve. STBK er en liten, men aktiv klubb og staben er slett ikke uvant med arrangementer, men lydighetsprøver har ikke vært avholdt i Selbu de siste 11 årene. Interessen for lydighet har i de senere årene vært dalende her i Trøndelag og klubbens kontaktpersoner for nettopp denne aktivitetsgrenen så det da som en utfordring å slå et slag for det tradisjonelle lydighetsarbeidet med hund. Derfor besluttet klubben med disse i spissen å gjøre et prøveprosjekt for å se om en lydighetsprøve hadde livets rett hos oss.

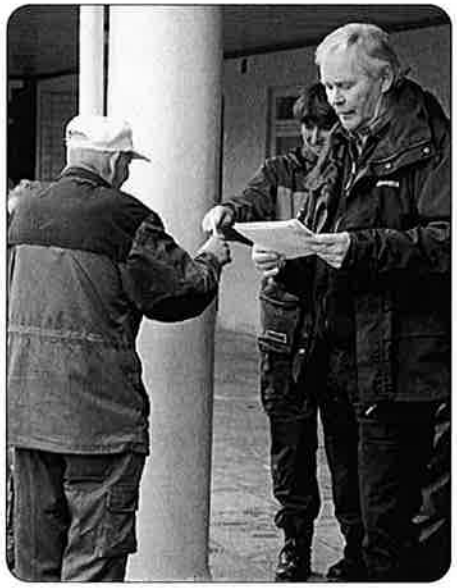

Premieutdelinga - dommer Ingolf Bjerkan leser opp poengsummen og Grethe deler ut bånd til Per Torgeir Haugen, som ble best i klasse II med sin tispe Tore Hund(!)

Det var selvfølgelig en liten skuffelse at vi kun hadde 9 påmeldte da dagen opprant fordelt på 5 i kl I, 2 i kl. II og 2 i kl. III. Allikevel hadde det lave deltakerantallet sine fordeler for arrangørstaben da det var fint å få prøvd seg på et lite stevne før man forhåpentligvis gaper høyere til neste år. Prøven gikk greit og deltakerne kom med positive tilbakemeldinger. Det samme gjorde dommer Ingolf Bjerkan som med sin lange erfaring var en god støttespiller for oss.

Næringslivet i Selbu samt Jakt & Fritid i Trondheim stilte velvillig opp med gavepremier i tillegg til de STBK selv satte opp, så det ble et bugnende premiebord.

Ja da, lydighetsprøver er liv laga her i Selbu og vi håper selvfølgelig på større påmelding neste år. Vi er godt fornøyd med at tre av ekvipasjene var fra hjembygda og en stolt formann kunne konstatere at prøvens beste hund også kom fra klubbens egne rekker. Velkommen til stevne i Selbu 26. september 2004!

Prøvevinner Momo var svært fornøyd med alle premiene sine - og det var matmor også!

Resultat:

Kl. I:

Nr. 1 og prøvevinner - Wenche Randi Krogstad, Selbu m/ NVCh Tomboys Sweet Simone (cocker sp.) - 162 poeng, 1. premie

2. Linn Thevik, Hundhamaren m/ Cefeus Woodo (australsk kelpie) - 153 poeng, 2. premie

3. Torill Nyheim, Selbu m/ NVCh Bezonian Extra (flatcoated retr.) - 151 poeng, 2. premie

4. Erling Kurvåssæter, Gåsbakken m/ Høl-ondaskogens Blitz (weimaraner l.h.) - 126 poeng, 3. premie

5. Wenche Krogstad, Levanger m/ Toya (bc/ samojed) disket (stakk av) - 0 poeng

Kl. II:

1. Per Torgeir Haugan, Levanger m/ Tore Hund (labrador/pointer) - 157,5 poeng, 2. premie

2. Elin Setseng, Selbu m/ NUCh NVCh Draugens Netto (holl. gjeterh.) - 130 poeng, 3. premie

Kl. III:

1. Wenche Aas Myhren, Rennebu m/ Keila (schäfer/tervueren) - 166 poeng, 0. premie

2. Tove Nordheim, Oppdal m/ NDKUCh NV-01 NordV-02 Zitybussiness Johnnie Walker (tervueren) - 137 poeng, 0. premie

Hele deltakergjengen med dommer etter vel overstått.
Vi gjør et forsøk på felles fotografering, noe som slett ikke alltid er så enkelt.

Visst det ikke hadde vært for tiden ville jo alt skje på en gang.

- ordtak -

Lydighet . . . . .

Levanger 7. oktober 2003

Som gode hundevenner av tidligere leder av Steinkjer Hundeklubb, Wenche Aas Myhren, fikk vi i høst en tips-telefon fra henne om at det skulle arrangeres Lydighetskonkurranse i Selbu søndag 5. oktober. Wenche er nå bosatt i Rennebu, så dette var en fin anledning til å treffes. Hun har ei flott tervueren/schäfertispe som konkurrerer i klasse 3 - Keila. Og i sommer fikk de seg en liten "baby" - tervuerentispa Rian. Som eiere av to flotte blandings-hunder: Tore Hund (labrador/pointer) og Toya (samojed/border collie), meldte vi oss på konkurransen. Tore Hund konkurrerer i klasse 2, mens Toya hittil har gjort det kjempebra på miljøtreningene til NRK avd. Nord-Trøndelag, hvor vi er medlemmer.

Tilfeldighetene ville det slik at lørdag 4. oktober skulle Levanger Hundeklubb arrangere både valpeshow og matchshow (åpent for blandingshunder), og dermed meldte vi oss på der også. Og vips, så fikk vi ei hel helg i lag; Wenche og hundene kom heim til oss allerede fredag kveld. Vi gjorde det kjempebra på matchshowet: Tore Hund ble beste blandings-hund tett fulgt av Keila og Toya, så vi slo ut de fem andre blandingshundene som deltok . . . . Lille Rian ble BIR og BIG3, og dermed var vi storfornøyde med helga allerede på lørdag; nå senket vi skuldrene når det gjaldt nerver angående lydigheta søndag!

Personlig hadde jeg visst verken nerver eller tanker i hodet da det ble min og Toyas tur i ringen. Jeg glemte helt å fortelle henne at nå skulle vi leke øvelser og dermed gikk hun først en liten luftetur med meg (lineføring), og da det skulle være fri ved foten forsvant hun i vill fart vekk fra hele området! Trøsten får være at på forhånd hadde hun fått 10 blank på tannvisning og 9 på fellesdekk (dette var vår debut i lydighetsringen!).

Da gikk det mye bedre da det ble Per og Tore Hunds tur. Sjøl om Tore ikke var like gira på alle øvelsene, ble resultatet nesten 1. premie, det manglet bare 2,5 poeng på opprykk. Så nå fikk ekvipasjen skikkelig lysst til å fortsette å konkurrere og har allerede meldt seg på ny konkurranse 26. oktober (Nidaros Brukshundklubb, Jonsvatnet)! Wenche og Keila i klasse 3 startet fantastisk så det var en fryd å se på, men det ble dessverre noe surr med de siste øvelsene . . .

Nå prater jeg meg visst helt bort. Meningen med å sette meg til å skrive noen ord var å si TUSEN TAKK til Selbu Trekk- og Brukshundklubb for KJEMPEFLOTT ARRANGERT LYDIGHETSKONKURRANSE!!

Vi ble så godt mottatt av dere at det var som å "komme heim", vi gleder oss allerede til neste høsts treff! Vi lover med glede å anbefale dere til venner og kjente som driver med lydighet.

GLADE BJEFF fra *Wenche Krogstad og Toya*
Per T. Haugan og Tore Hund

Kollektiv påmelding til Hovinprøven

- Av Kjersti Andresen. -

I de siste årene har selbygger deltatt på Norsk Retriever Klubb, avd. Trondheim og Omegn (NRK) sin sporprøve på Hovin i august. Prøven går over to dager og det har aldri hendt at vi har fått deltatt på samme dag. I år skulle vi prøve å få det til.

Undertegnede påtok seg å samle inn påmeldingene, og å sende disse samlet til NRK. Med litt fram og tilbake sendte jeg påmeldinger på 13 hunder til prøven med vedlagt brev med bønn om deltakelse på samme dag. Kort etter fikk jeg telefon fra Guri Eggen i sporkommiteen og forhandlingene startet. Jeg husker ikke nå de ulike forslagene, bortsett fra ett som besto i at jeg skulle fordele gruppa på to dager selv. Telefoner ble tatt rundt omkring i bygda, og en umulig kabal skulle legges. Etter ett par dagers forhandlinger med Guri endte det opp med at jeg påtok meg å legge to spor for dem, starte med egen hund på lørdag, og resten av gjengen på søndag.

Siden jeg nå hadde påtatt meg å legge spor måtte jeg også reise opp en uke før prøven for å sondere terrenget jeg hadde fått tildelt. Jeg synes kanskje det i utgangspunktet var en litt lang tur å reise. Men ikke for det; jeg liker naturen på Hovin, og en vandring for å se på sportegn er en liten opplevelse i seg sjøl. En lavskrike var med meg i skogen. Med slikt trivelig selskap glemmer man et øyeblikk at man har lang vei hjem.

Selve prøvehelgen ankom det bil etter bil med selbygger til standplassen. Vi samlet oss til trekning før vi spent forsvant hvert til vårt rundt i terrenget. Nå skulle vi ut å jobbe og vise hva vi var god for. Vær og sporforhold var ganske bra, men det dukker jo bestandig opp uventede momenter som kan overraske både hund og fører. Men med 13 hunder fra samme dalføre så håpet vi jo på at noen av oss skulle få fullklaff.

Så gikk det altså noen timer før vi igjen samlet oss på standplassen. Nå var det tid for kaffe, matpakke og historier fra dagens sporarbeide. Mange hadde mye å fortelle og man er jo spent på hvordan dommeren bedømmer sporarbeidet man har gjort.

Personlig gikk ikke prøvehelgen resultatmessig helt bra for undertegnede,- 2 nuller. Bare Embla reddet familieæren med 1.premie, men da med Tone som fører.

Som de to forrige årene gikk prøvevinneren til Selbu. Denne gangen var det Wenche som stakk av med seieren med Pippi. Bra jobbet Wenche!

En annen glad fører var Torill Nyheim. Sarec klarte å oppnå en 1.premie og belønningen var et Championat på mors bursdag! Det var også artig med Torill Sesseng og Aro som fikk 2.premie, flott kritikk fra dommeren og diplom som prøvens yngste ekvipasje med premiering. Flott gjort!

Det var i grunnen mange fornøyde selbygger på Hovin denne helgen. Resultatlisten finnes et annet sted i bladet.

Arrangørene på Hovin gjennomførte et flott prøve og vi koste oss, men 60 mil kjøring på en helg gjør jeg ikke neste år for en kollektiv påmelding. - Egentlig har jeg ingenting å klage på, for så vidt jeg kan huske, var det hele min ide.

Årets bevegelige prøver

- WeRK Foto: Stig Meier Berg og Kjersti Andresen -

I år skulle vi i sporkommiteen forsøke oss på å arrangere bevegelige prøver både i blodspor og ferskspor. Siden våre tre dommeraspiranter ikke ble ferdige med sin utdannelse før utpå høsten, måtte vi ty til hjelp fra andre siden av Selbuskogen, og det ble vår etterhvert så trofaste sliter Arnstein Friberg fra Hell som trødde til på de to prøvene som ble avholdt.

16. august kl. 08.00 startet den første - med hele 6 påmeldte hunder. Vi brukte hele dagen og resultatene ble alt fra topp til bunn (res. sto i forrige NeaHund).

Lørdag 6. september ble det nye muligheter. Vi møttes i Tømmerdalen hvor Kjersti og undertegnede hadde lagt spor til de tre påmeldte ekvipasjene. Været var NYDELIG og vitringsforholdene supre. Nå ble det endelig full klaff for Marit og Bamse. Denne gangen hadde han bestemt seg for at det var blodspor det gjalt, og resultatet ble deretter - en meget overbevisende 1. premie. GRATTIS!

Neste par ut var Ulla og Heidi. Etter en meget stabil debutsessong avsluttet de året med nok en 1. premie, den tredje i år. Dermed er kravet til viltsporchampionat oppfyllt når det gjelder blodsporprøver og Heidi trenger kun å ta noen turer innom utstillingsringen for å kunne smykke seg med tittelen. Godt gjort, begge to!

Vi koser oss i Tømmerdalen!

Tredje spor ble gått av frøken Vie og Kjersti - eller skulle ha blitt gått av nevnte dvergdachsfrøken, men siden noen sauer hadde vært der før og gått i en helt annen retning enn sporet, ble det stopp etter 50 meter.

- At noen bare kunne tenke den tanken at jeg skulle nedverdige meg til å bruke min noble nese på å finne igjen en avgått fot, er aldeles uhørt! Skogen er jo full av nydelige, ferske dufter som passer meg meget bedre.

MAXBO

KLART DU KAN

Maxbo Selbu

Tlf.: 73 81 04 40 - Telefax: 73 81 04 49

coop Marked
7580 Selbu

Tlf.: 73 81 60 00
Fax: 73 81 78 14

coop byggmix
7580 Selbu

Tlf.: 73 81 60 01
Fax: 73 81 78 14

HAPPY DOG

Er fremstilt av første klasses råvarer, noe som er helt avgjørende for et godt sluttprodukt. Når så dette blir riktig balansert, får hunden din et velsmakende måltid som gjør at det ytre funkler og det indre funker

Happy Dog nå med

TRYGGHETSGARANTI

Er Du ikke fornøyd - send oss varen, Du får pengene igjen!

Forhandler
Stig Meier Berg
Nordlia 9, 7580 Selbu, tlf. 73 81 75 47

HAPPY DOG
Sunnere, helt enkelt !!

ALLTID ET FOR SOM PASSER DIN HUND

HAPPY DOG
Sunnere, helt enkelt !!

Jaktkurs

- WeRK. Foto Ann Elin Stornes og Tone Wagtskjold -

Testing av førers kontroll over hunden. Einar kaster dummyer foran hundene. Målet er at de skal sitte stille uansett hvor mange fristende "duppeditter" som kommer fallende. Ingen får apportere - hundene får ros av sine eiere for å holde seg i ro og istruktøren plukker selv opp dummyene.

Helga 27. - 28. september ble høstens store opplevelse for de av oss som hadde meldt seg på jaktkurs. Vi hadde vært så heldige å fått Einar Osnes fra Skaun som instruktør - en meget kunnskapsrik og inspirerende lærer med masse erfaring fra jaktprøver med egne hunder.

Årsøya var valgt som arena begge dagene, og det skulle vise seg å være et ideelt sted for denne typen aktiviteter. En god blanding av grasmark av forskjellig høyde, krattskog og vann. Og ikke minst en overbygget scene som tjente som "klasserom".

Været var også på vår side - lørdagens sporadiske regnskurer kom når vi hadde teori og matpauser under tak. Søndag var det kjøligere, men sola varmet godt utover dagen slik at vi kunne få med litt vannapportering som avslutning.

Kurset var egentlig beregnet på retrievere og vi ble introdusert for ulike treningsmetoder som kunne gjøre oss i stand til å starte på en jaktprøve for disse rasene. Men øvelsene egner seg like godt for alle hunder, vel og merke dersom de liker å apportere og ikke har noe imot å ta en svømmetur for å hente dummyen.

Istruktør Einar med sin egen flatcoat Trønderbrura skal demonstrere apportering med dirigering.

Noen av øvelsene

- Gå sikk-sakk mellom utlagte dummyer uten å røre dem - målet er at hunden skal kunne gå løs.
- Apportering etter skudd (startpistol).
- Dobbelmarkering - to dummyer blir kastet med god innbyrdes avstand, ca. 10 meter fra ekvipasjen og synlig for hunden. Hunden skal apportere en dummy av gangen, uten å bytte.
- Sitt på fløytesignal.
- Enkel fremoversending og apportering.
- Innlæring av stopp/sitt på avstand.
- Dirigering, høyre, venstre og ut.
- Vannmarkering (dvs. apportere dummy i vannet) - hunden skal sitte på plass når dummyen blir kastet, svømme ut og hente på kommando "apport" og avlevere pent til eier på land.

Til slutt en stor takk til Ulla for at hun tok initiativet til et jaktkurs her i Selbu og til Kjersti og Tone som visste om en lærer!

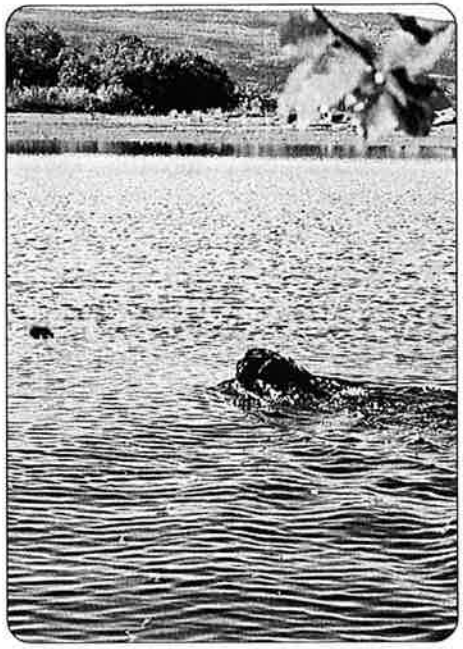

Theo på full fart utover for å hente den kastede dummyen.
(Dummy = en pose av vannavstøtende lerret fyllt med trespon el.l. i forskjellige vektklasser, f.eks. 250 g og 500 g.)

Fornøyde deltakere etter ei superhelg på Årsøya: F.v. observatør Ann Elin Stornes m/ tibetansk mastiff Marco, Elin Setseng m/ hollandsk gjeterhund Mira, Wenche R. Krogstad m/ cocker spaniel Pippi, Ulla Lise m/ golden retriever Heidi, Toril Nyheim m/ flatcoated retriever Zarec, Kjersti Andresen m/ golden retriever Embla, Toril Kjeldstad m/ flatcoated retriever Theo og bak vår eminente instruktør Einar Osnes.

Solan på ville veger

- Opplevd av Wigdis og Øystein Sjursen. Skrevet av Wigdis. -

Søndag 5. oktober dro vi til Gjenvollhytta i Klæbu. Solan - vår strihåret dachs på 18 mnd. skulle slippes for første gang denne høsten. Tanja, søsteren hans, var også med, og meningen var at etter at Solan hadde søkt en stund (og muligens hatt los) skulle vi slippe Tanja.

Vi ruslet innover veien fra parkeringsplassen, og Solan sjekket spor og koste seg. Plutselig satte han i et bjeff - og vekk var han! Klokken var nå blitt elleve om formiddagen. Vi satte oss ned og tok frem kaffen, og ventet på at han skulle komme tilbake, eller i alle fall å høre losen nærme seg. Vi hørte ingen ting, så etter en stund gikk Øystein og Terje oppover i den retningen Solan forsvant. Langt om lenge hørte vi på radioen at Øystein sa at han hørte at Solan var i los et godt stykke unna. Terje og Øystein var i området en stund - Hilde og jeg satt i ro der Solan hadde dratt fra oss. Vi ventet og ventet. Og ventet! Da det begynte å mørkne kom Øystein og Terje tilbake til utgangspunktet, og de kunne fortelle at det hadde blitt stille, så Solan var sikkert på vei tilbake.

Vi ventet videre. Og ventet. Da det ble helt mørkt gikk vi tilbake til parkeringsplassen og ventet i bilen. Terje og Hilde dro hjem - Øystein og jeg skulle vente til Solan kom. Da klokka ble ni om kvelden kjørte vi rundt til en vei i andre enden av terrenget og lyttet der om vi kunne høre noe. Men ingen Solan var å høre eller se. Vi dro tilbake igjen, og da klokka var tolv måtte vi innse at det var liten sjanse til at Solan skulle sove i sengen sin om natten. Vi satte igjen buret hans og dro hjem for å varme oss og spise litt.

Grytidlig neste morgen var jeg tilbake igjen til utgangspunket, men ingen Solan var å se. Jeg dro hjem og byttet klær. Det var heldigvis sol og fint vær, men jeg ble ganske våt likevel pga. dugg etter natta. Og så startet den endeløse letingen opp igjen. Terje, Hilde, Øystein og jeg trålte terrenget på kryss og tvers. Faren til Terje - Johan Værnes - var også med og gikk i marka flere dager. Buret ble sjekket flere ganger om dagen, men det hadde ikke vært noen i buret.

Mandag og tirsdag var resultatløs, og jeg kjente hvordan motet sank for hver dag som gikk. Jeg laget plakater som jeg kjørte rundt og satte opp flere plasser i Klæbu og langs Jonsvatnet. Tirsdag kveld skulle jeg på styremøte i Dachshundklubben. Jeg ga beskjed om at jeg ikke kom på møtet, og da var det flere fra klubben som fikk høre at Solan var savnet og ble med på letingen. Til og med fra Selbu fikk vi tilbud om hjelp, da Stig ringte og sa at han og Wenche kunne komme og bli med på letingen. I Dragsten reagerte Jorun og Karin raskt, og de ga tilbakemelding om at de skulle sjekke området rundt koia vår hver dag, og de gikk også stien fra Dragsten til Gjenvollhytta for å høre etter Solan. All denne støtten som vi fikk var til kjempestor hjelp – vi følte at vi ikke var alene, men at mange områder ble undersøkt samtidig.

I mellomtiden hadde vi snakket med både hundeeiere og jegere, og flere sa at de skulle se og høre etter Solan. De som drev med sauesanking i området engasjerte seg også, og i ettertid har de fortalt at Solan var samtaleemne blant alle som var i marka disse dagene. Onsdag ringte noen venner av oss og fortalte at de hadde vært i kontakt med ei synsk dame som hadde sagt at Solan ville komme hjem i god behold - i løpet av en dag eller to. Dette ga nytt håp, og få minutter etterpå ringte noen andre venner og sa at de hadde snakket med ei synsk dame som hadde sagt at alt sto bra til med Solan, og at han ville komme til folk snart - ikke i dag, og kanskje heller ikke i morgen - men han ville komme i god behold. Så nå var det to synske personer uavhengig av hverandre som hadde sagt at alt kom til å gå bra. Jeg hadde i alle fall nytt håp om at han ville være tilbake til oss i løpet av fredagen.

Torsdag hadde vi annonse i avisen med bilde av Solan. Det ringte flere for å fortelle at de skulle se etter han da de skulle jakte i området. Vi fikk inn melding onsdags kveld at det var en som hadde hørt los ovenfor Kilvatnet (innerste delen av Jonsvatnet) om morgenen da han skulle på jobb. Jeg dro oppover tidlig torsdag morgen, og ropte og plystret. Men ingen Solan var å se. Torsdags ettermiddag var vi i kontakt med en skoleklasse som skulle overnatte på Gjenvollhytta og gå til Klæbu sentrum på fredag morgen. De tok med seg båndet til Solan og lovte å rope og bråke sånn at han skulle høre dem. Men dette var også resultatløs leting. Hilde og jeg hadde for lenge siden bestilt billetter til Bergen, der vi skulle på utstilling med Tanja og Solan. Begge hundene trengte kun en blå sløyfe på utstilling for å få viltsporchampionatet sitt. Da fredagsmorgenen kom var det med tungt hjerte vi satte oss på flyet med kun en hund. Jeg var nå helt utslitt av bekymring, så jeg fikk beskjed av Øystein at jeg hadde med å reise som planlagt. Elgjakta skulle starte denne fredagen og det var mye folk i skogen i løpet av helgen som skulle lete etter Solan. Elglaget som skulle overnatte på Gjenvollhytta ga beskjed om at de hadde bestemt seg for at dersom de hørte noe som kunne være Solan skulle de avblåse jakten for dagen og konsentrere seg om å finne han.

Jeg måtte slå av mobiltelefonen under flyturen, men var snar til å ringe til Øystein da flyet landet. Men nei! Ingen nye opplysninger. Det var to triste personer som ruslet ut av ankomsthallen på Flesland.

Men så - mobilen min ringte ti minutter etterpå: SOLAN VAR FUNNET!! Da var det full jubel, og tårene spratt på både meg og Hilde. Det var nå gått fem døgn siden Solan forsvant. Og nå var han kommet til folk - og var sliten og sulten og ville inn. Ett er i alle fall sikkert: det blir ingen flere slipp før vi har fått peileren som vi nå (noe for sent) har bestilt.

PS. Det har nå gått en uke siden Solan kom hjem. Han er i fin form, og har allerede lagt litt på seg. Og det ser ikke ut som han har tatt skade av utflukten sin.

21. 10. - siste nytt: Solan er nå i fin form. Han fikk problemer med magen i helgen; jeg var litt for ivrig til å få opp vekta hans – med det resultatet at magen slo seg hel vrang og vi måtte begynne på nytt med forsiktig foring igjen. Har kjøpt diettfor til han, og nå går det fint. Trodde alt var i orden, og ga han MYE mat for at han skulle legge på seg det tapte. Men den gang ei. Fikk en lærepenge igjen. Må huske på å ta det rolig i lang tid fremover, tydeligvis. For det tok nok mer på magen og hele hunden enn jeg regnet med, for det så ut som om han var i fin form da jeg trappet opp foringen. Men nå skal jeg la han få diettfor i en god stund fremover, så da ordner det seg nok. Vekta får vi prøve å øke smått om senn.

Elin Setseng forteller om sin rase -

Hollandsk gjeterhund

Hollandsk gjeterhund er en middels stor, velproposjonert og muskuløs hund med en kraftfull balansert bygning, et intelligent uttrykk og et livlig temperament. Rasen ligner bygningsmessig mest en blanding mellom schäfer og en belgier. Det er ikke så rart, for de har de samme forfedrene. Hollender'n er opprinnelig en hollandsk allround gårdshund som skuller hjelpe til på gården med bl.a. å vokte/gjete sau og beskytte eiendom. Hunden var derfor primært en "arbeidende familiehund", som ble betraktet som et "arbeidsredskap" på gårdene. I oppdrett-sammenheng var vekten derfor lagt på temperament og arbeidsdugelighet, og ikke utseende. Rasens styrke ligger i dens temperament og arbeidsiver.

Min første hund var en border collie ved navn Scott. Han levde opp til sitt navn, en skikkelig "racer". Han gjetet hest dagen lang, men det ble tydeligvis ikke nok hjernetrim, så jeg fikk i oppgave av min tante Lita å melde meg på dressurkurs. Som "befalt", så gjort og jeg ble bitt av basillen. Lydighets-konkurranser ble neste steg, og det gikk supert! Opprykk til høyere klasse, men der ble det stopp. Scott begynte å vegre seg for å hoppe! Forkalking i hofta, sa veterinæren! Da ble det slutt med konkurranser for Scott, men jeg hadde jo nettopp kommet igang. Ny hund for å konkurrere med måtte jeg ha, men hvilken rase? Ingen ny border collie i alle fall! Får ingen som Scott, så stor, snill og omgjengelig som ham. Tenkte mye på schäfer og tervueren, men visste ikke helt hva jeg skulle velge.

Etter et år i "tenkeboksen" så jeg i Hundesport en artikkel om en ny hunderase som hadde kommet til Norge. Det var et fint bilde av to langhårete hollandske gjeterhunder. Oi, tenkte jeg, de ligner på en blanding av border collie og schäfer! Jeg leste artikkelen og ble helt "gira". Dette kunne være noe for meg, så spennende.

Jeg ringte noen dager senere til Bent Myhre som hadde importert hundene til Norge og fikk fortalt at det var en sunn og frisk hund som var mye brukt som gjeter-, politi-, narko- og tjenestehund mm. i hjemlandet, og ønsket jeg å konkurrere så hadde jeg også det i en "Hollender"!

Valp ble bestilt, og sommeren -98 kom Draugens Netto (Mira) hjem til oss. I kjøpeavtalen stod det at Mira skulle stilles på utstilling. Ja, ja, så fikk jeg vel prøve det også. Mira gjorde det bra i utstillingsringen. Hun har fått 10 BIR, 8 CERT, 2CK og 2 CACIB.

Over til "jobbing" med en hollender

Mira er en lett-trent hund og jeg trenger ikke mange repetisjoner på et moment før det sitter. Så da Mira var ca. 1 år gammel bestod vi appellmerkeprøven med glans her i Selbu Trekk- og Brukshundklubb med Ellinor Antonsen som dommer.

Så noen lydighetsprøver har det blitt, med gode resultater og opprykk. Spor, felt, budføring og agility er noen av aktivitetene som Mira synes er "toppen". Spormiljøet her i Selbu konkurrerer i blodspor, så det begynte vi med også. Sporinga gikk så det susa! Mira ble Norsk Viltsporchampion på kort tid, 3 ganger prøvens beste med HP (20-30 konkurrenter).

Mira's personlighet bærer preg av at hun er en rolig, snill og tålmodig familiehund og hun har heldigvis "av og på-bryter" når vi trener. Jobber vi er hun i "hundre". Har vi pause, slapper vi av. Det lille minuset med Mira og andre hollendere, er at vi som eiere må finne oss i at bjeffinga noen ganger kan få oss til å hoppe høyt i stolen når hunden hører at noen kommer på tunet.

Mira ble kåret til Årets bruks- og lydighets-hollender i år 2003 i Norge. Hun er en sunn og frisk hund med et godt gemytt.

Gjengen fotografert søndag 14. desember. Fv. Avita, Elin, Mira og Arex.

Mira fødte opp 7 valper i vår og to av dem bor fremdeles sammen med mor og matmor Elin. De tegner til å bli ennu hakket "vassere" enn sin mor både bruksmessig og når det gjelder eksteriør. Så da kan man vel si at det ble et meget vellykket avlsarbeid. Det blir spennende å følge dem begge framover. Lykke til, Elin!

Red.

Vi tar opp tradisjonen her i NeaHund med at medlemmer forteller om sin hunderase og ikke minst sin egen hund slik som Elin har gjort her. Den som har skrevet lar så stafettpinnen gå videre til en annen. Blandingshunder er selvfølgelig også velkommen!

- Elin utfordrer Ulla Lisø til neste NeaHund.

Kennelhoste

- Sakset fra Shib-A-Visa. Gjengitt med tillatelse fra veterinær Anette Krognæs. -

Kennelhoste (Canine infectious tracheobronchitis) er nok en sykdom de fleste hundeeiere har hørt om, og en del har også opplevd dette hos sin egen hund. Dette er en svært *smittsom* sykdom som angriper luftveiene. Som oftest er det kun de øvre luftveier, som luftrør og bronchier, som affiseres. Sykdommen er normalt ikke livstruende, etter noen dager eller uker går den gjerne over av seg selv.

Årsaksforhold og smittemåte

Det snakkes ofte om «kennel-hoste syndromet» fordi årsaksforholdene kan være noe kompliserte. Det er flere forskjellige vira som kan være med å gi kennelhoste. Ofte er det også funnet en bakterie (Bordetella bronchiosaeptica) hos angrepne hunder. Det ble foretatt en undersøkelse i Norge for noen år siden. Her ble bakterien ikke påvist i noen av tilfellene, mens omtrent 80% av hundene så ut til å ha hatt en infeksjon med et bestemt virus (Canine parainfluenza virus). Videre kan faktorer som kulde, trekk og høy luftfuktighet være medvirkende årsaker. Av navnet *kennelhoste* skjønner man at dette er en sykdom som særlig forekommer der mange hunder er tett samlet, som f.eks. i kenneler og på utstillinger. I Norge har man også sett mer spredte tilfeller av kennelhoste. Smitten skjer ved direkte kontakt mellom hunder.

Symptomer

Oftest har utbruddene kommet høst/vinter. Inkubasjonstiden (tiden fra hunden smittes til den blir syk) regnes fra omtrent 3 til 10 dager. De vanligste symptomene er en tørr, ikke-produktiv (det kommer ikke opp slim) hoste. Hosten blir gjerne forverret ved opphisselse eller anstrengelse, og ofte får hunden brekningstendenser (det kan se ut som om hunden har fått i seg et fremmed-legeme) Hosten kan vare fra 1 dag opptil 3 uker, men det vanligste er nok en drøy uke. Noen av hundene kan bli nedstemte, de slutter å spise og får litt feber. Det kan også renne litt fra nesen og øynene. Det vanlige er at kennelhosten har et ukomplisert forløp og sykdommen går over av seg selv. Hos enkelte hunder som har et nedsatt immunforsvar, helt små valper eller gamle hunder kan den være mer alvorlig, og disse trenger behandling. Hos infiserte hunder vil man få en immunreaksjon, men når det gjelder immuniteten mot det vanligste viruset i kennelhoste-komplekset i Norge, vil denne bare vare en begrenset tid.

Forebyggende tiltak

Smittede hunder bør holdes borte fra andre hunder, men man må være oppmerksom på at infiserte hunder kan smitte andre før de selv får kliniske symptomer. Det finnes vaksiner i Norge som beskytter mot parainfluensaviruset som altså viser seg å være svært hyppig i forbindelse med kennelhoste. Dette er kombinasjonsvaksiner, og det vaksineres samtidig mot andre sykdommer.

Behandling

Hos ellers friske, spreke hunder trengs det ofte ikke behandling. Hvis det er nødvendig med behandling, eller man ønsker å behandle for å hindre eventuelle sekundærinfeksjoner, brukes antibiotika. Som kjent virker ikke antibiotika på virus, men ofte ser man at det kommer bakterieinfeksjoner etter en virusinfeksjon. Er hosten svært kraftig, kan det være aktuelt med hostestillende midler og enkelte ganger også noe smertestillende.

Til slutt vil jeg minne om at ikke all hoste skyldes kennelhoste. Andre årsaker til hoste kan f.eks. være hjertefeil, allergi, parasitter, fremmedlegemer, svulster eller ulike irritasjoner i luftveiene. Ved kennelhoste vil imidlertid oftest sykdomshistorien være såpass typisk at det er lett å stille diagnosen for en veterinær.

Godkjente ettersøkshunder

Ramo
- Norsk elghund grå,
født 27.06.02
Eier: Terje Kulsetås, Selbu

Ramo gikk til en 1. premie på blodsporprøven i Selbu 5. juli 2003.

Da manglet kun fersksporprøve for å bli godkjent ettersøkshund.

Denne tok Ramo og Terje i Elvran søndag 2. november 2003.

Sandfjæras Artemisia (Heidi)
- Golden retriever,
født 14.04.02
Eier: Ulla Lisø, Selbu

Heidi og Ulla har deltatt på 4 blodsporprøver i 2003 og på 2 av disse ble det ren 1. premie - 1 ble belønnet med 1. pr. m/ HP!

Fersksporprøven tok også de i Elvran søndag 2. november.

Nå mangler Heidi kun 2 min. 2. pr. i åpenklasse på utstilling for å bli Norsk Viltsporchampion.

Dette er to unge og meget lovende sporhunder som beviser at trening nytter
GRATULERER!

Fra 01.01.1994 ble det påbudt for alle som jakter på hjortevilt å ha tilgang til godkjent ettersøkshund. Uansett hva man måtte mener om prøveregler og forskrifter er det altså påbudt ved lov å følge disse forskriftene. Forskriftene er fastsatt av Direktoratet for naturforvaltning. Formålet er å sikre at det kan gjennomføres et forsvarlig ettersøk av såret hjortevilt.

Det hersker en del usikkerhet og misforståelse rundt prøver og godkjenning, og i kjølvannet av dette blir hunder som ikke er godkjent ført opp som godkjent ettersøkshund i eget jaktlag.

For å få en godkjent ettersøkshund må hund og fører gjennomgå en blodsporprøve og oppnå minst en 2 premie for å bestå. Deretter må hund og fører ta en fersksporprøve. Fersksporprøven bedømmes med en skala fra 0 til 10 poeng, med 7 poeng som bestått. Før registrering må hunden være ID-merket og ført inn i det sentrale registeret. Det er Direktoratet for Naturforvaltning som er ansvarlig for registeret.

Hunder som har gjennomgått bestått blodsporprøve og fersksporprøve kan brukes som ettersøkshund både på eget jaktlag og over alt ellers.

Jeger/jaktlag som har hund av rasene som tilhører Norske Elghundklubbers Forbund kan få godkjent ettersøkshund til eget jaktlag, og etter avtale med tilstøtende nabojaktlag. Vilkåret for en slik godkjenning er at hunder etter godkjent fersksporprøve blir premiert på jakthundprøve (løshund) for elghunder. Overnevnte raser kan også i forbindelse med jaktprøve for bandhund ta en fersksporprøve.

Jeger/jaktlag som har lavbeint, drivende hund som rasene dachs, basset, drever og beagle kan få godkjent som ettersøkshund på hjort og rådyr eget jaktfelt og etter skriftlig avtale i tilstøtende nabojaktfelt.

Vilkåret for slik bruk er at hunden er jaktpremiert etter jaktprøveregler fastsatt av Norsk Kennel Klub og godkjent av direktoratet. For lavbente drivende hunder må prøve være avlagt med hjort eller rådyr som drevdyr, og hunden må i tillegg ha bestått fersksporprøve etter instruks om prøving og godkjenning av ettersøkshund.

Fører og ettersøkshund er godkjent når ekvipasjen er registret i Ettersøkshund-registeret til Norsk Kennel Klub.

De jaktlag som ikke har tilgang til godkjent ettersøkshund kan inngå avtale med medlemmer av ettersøksring eller andre som er fører av godkjent ettersøkshund. Kommunen kan kreve at jeger dokumenterer tilgang til godkjent hund. Jeger/jaktlag inngår en skriftlig ettersøksavtale som inneholder fakta om jaktlag og ettersøksekvipasje, pluss vilkår for start av ettersøk.

Ettersøksjakten

Hovedregel etter skadeskyting er at ettersøksjakten ikke starter før det har gått en time eller to. Unntak er beinskudd hvor jakten starter med en gang. Fram til ettersøksjakten starter undersøkes skuddplassen nøye. Gå ikke lengre enn 50 meter fra skuddplassen, men merk fluktretningen Det er viktig at hunden settes på riktig spor med en gang. Hunden vil eventuelt markere vitring fra små bloddråper som vi mennesker ikke kan se. Under hele søket kan hunden markere bloddråper i vegetasjonen. Se etter avskutte hår, beinrester, blod på vegetasjon, tarminnhold og det skadde dyrets sporstempel. Det er vanlig at det skadde dyret spriker med klauvene enn normalt.

Ikke gå manngard -
og stans all jakt i terrenget!
For å unngå misforståelser er det lurt å ha et møte med ettersøksekvipasjen før jakta starter.

Jeg har forståelse for at forskriftene kan virke utilgjengelig for jegere flest. Det må være kommunens ansvar å påse at forskrifter vedrørende ettersøk blir etterfulgt. Vil du som jeger lære deg om ettersøk avholder lokale jegerforeninger tilknyttet Norges Jeger og-Fiskeforbund kurs for instruktører i ettersøk.

Det er menneskelig å gjøre feil i en presset situasjon både for fører og skytter. Hundefører kan føle press for å avslutte et søk når det hersker usikkerhet hvorvidt det påskutte dyret skal friskmeldes. La hundeføreren ha kommandoen. Meld fra til viltnemda hvis søket går over til neste dag.

Det blir i dag brukt ulike raser som for eksempel dachshunder, retrievere, spanieler og elghunder til ettersøk. Det hersker uenighet om hvilken rase som egner seg best. Ofte kan en kombinasjon av sporhund som dachs og elghund være vellykket spesielt ved beinskade, da elghunden kan slippes for å stille dyret når man har oppnådd kontakt. Ettersøk og avlivning er at samspill mellom fører og hund. For at søket skal bli vellykket må fører ha kunnskap og kvalifikasjoner for å fungere som en god ekvipasje.

De aller fleste godkjente ettersøkshunder som er godt trent på blodspor og ferskspor, mestrer sin oppgave godt. Som oftest brukes disse hundene kun til ettersøksjakt. De er godt skolerte sporhunder som følger det sporet de blir satt på uten å ta overvær og los på annet vilt i terrenget, eller gå over på spor etter dette. Vel så viktig er jegerens skyteferdigheter og kunnskap om viltbiologi. Dette sikrer oss en human jakt på hjortevilt, jaktas anseelse og alminnelige aksept i samfunnet.

For å oppnå human jakt og hindre unødvendige lidelser og tap av verdi, bør prøve/godkjenningssystemet ikke undergraves, men respekteres. Systemet kan med fordel forbedres både på opplæring av ekvipasje, prøving/godkjenning og kontroll av forskriftene

Nytt fra sporkomitèen

v/ Kjersti Andresen

Bevegelige blod- og fersksporprøver

Det er i mange år blitt avholdt blodsporprøver i Norge. De første prøvene ble arrangert slik ordinære/samlet prøver blir i dag. Med fastsatt dato og ofte over 2 dager. Formålet er det samme som i dag; å teste hund på blodspor å finne ut om hunden er godt egnet som ettersøkshund.

Etter at det ble bestemt at i fra 01.01.1994 skal alle som jakter på hjortevilt ha tilgang til godkjent ettersøkshund, ble det stort press på prøvesystemet, og bevegelige prøver ble innført.

Påmelding til bevegelig prøver er det samme som de ordinære. Prøvene blir annosert i terminlisten til NKK på internett og påmeldingskjema sendes til oppført adresse til klubben som arrangerer prøven. Bevegelig prøver går fra en fastsatt dato til en annen. For eksempel fra 1. mai til 30. juni. Hver prøve har eget referansenummer. Neste periode fra juli til semptember får altså nytt referansenummer.

I skrivende stund er nye reviderte prøveregler ute til høring i klubbene. Men det ser ut som at en hund kan starte flere genger på samme referansenummer til den har oppnådd 1. premie.

Som oftest skal prøven taes en uke etter at klubben har mottat påmeldingen. Klubben tar kontakt med en dommer som igjen tar kontakt med eier av påmeldt hund og der gjøres avtale om tidspunkt på prøven. Det er ikke uvanlig at tre hunder starter samme dag. Ved blodsporprøver er det vanlig at dommerne legger sporet sjøl, men stille det opp sporleggere, er vi glade for det.

Ved fersksporprøver finner dommer dyret sjøl eller allierer seg med noen andre som ser etter dyr.

Neste år har klubben tilgang til egne dommere og det vil bli enkelt å avvikle bevegelige prøver. Første periode starter opp i mai og siste periode slutter før elgjakta. STBK sine prøver vil bli annonsert i Nea Hund, på klubbens hjemmesider på internett og i terminlista til NKK.

Etiske regler for dommere

Jeg vet av erfaring at det kan bli stillt spørsmål ved en dommers integritet når prøvedommer og deltakere har kjent hverandre over flere år. Alikevel klarer deltakere og dommere å mestret dette i de aller fleste klubber.

I 1990 vedtok NKK's Hoveddstyre et sett med etiske regler for prøvedommere. Dette avsnittet er delvis sakset fra disse reglene.

Etikk er moralens teori. Vi snakker altså her om dommermoral og de moralske prinsipper som en prøvedommer bør holde seg til.

Bedømmelse er en måte å framskaffe informasjon om hundene på. For at denne bedømmelsen skal gi et så riktig bilde av hundene som mulig er det riktig at forutsetningene er de samme, at hundene bedømmes likt. Av dette følger at hundene i prinsippet skal være ukjente for dommeren og at bedømmelsen skjer uavhengig av alt annet enn av hva dommeren ser i bedømmelses øyeblikket. Derfor må han/hun holde hodet klart ved det press det er når kjente hunder bedømmes, eller venners eller uvenners, dommerkolleger, egne oppdrettede hunder eller avkom etter egne hunder.

Dommerens integritet må ikke trekkes i tvil. Intergritet er å ikke bare vite seg selv som uavhengig, men også at andre føler det. Dommeres objektivitet er den viktigste grunnpilar i all hundebedømming.

Videre skal ikke dommeren ta hensyn til at han/hun har kjennskap til hundenes tidligere meritter, men behandle alle likt være seg venner, andre dommere og nybegynnere. Dommere skal se det positive i hunden og være objektiv.
Dommere skal ikke snakke negativt om andre dommere, hunder eller deltakere. Det er også dommerens plikt å veilede deltakeren og hente ut det som er positiv.

Jeg ser fram til at dommere i klubben skal dømme i Selbu og vet at dette vil fungere fint.

Når dette leses er det vinter i Selbu og langt fram til sporprøver, men ikke lengre enn at jeg sikkert allerde har begynt å glede meg til en ny sesong.

Kontaktpersoner

Lydighet og dressur

Elin Setseng (73818132) og Ulla Lisø (73819936)

Sportrening og feltsøk

Wenche R. Krogstad (73817547) og Sigrid Edvardsen (73817661)

Rundering og snøsøk

Gustaf Spets (73819606) og Svein Åkervik (73819300)

Working Test og Jakttrening

Toril Kjeldstad (73817318) og Torill Nyheim (73818354)

Utstilling

Grethe M. Nykkelmo (73817644)

Trekkhund

Sigrid Edvardsen (73817661)

Søndagstreninga utover vinteren - kontakt Elin Setseng eller Wenche R. Krogstad

Skadet venn beskyttes

- Av Anders Hallgren.. Sakset fra boka "Hundens gyllene regler" Del 5 -

En lørdag like før jul ble to støvere sluppet. Unghunden Riff og gammelhunden Sippe skulle ut på sesongens siste harelos. Dette var i Norrbotten og det var svært kaldt. Ingen av hundene kom hjem. Man lette, ropte og annonserte dessuten i avisene, men ingen svarte.

Ti dager senere ble begge hundene funnet. Riff satt fast i en minksaks, et forbudt fangstredskap. I ti dager hadde Sippe, til tross for kulden, trofast ventet hos sin yngre venn. Da hundene ble funnet av den sjokkerte eieren av minksaksen, lå Sippe med frambeina over den yngre hunden. Begge hundene var avmagret og hadde frostskader. Etter noen dager ble Riff avlivet pga. det ødelgte beinet. Den gamle Sippe ble også avlivet.

Hvorfor ble den gamle hunden igjen hos kameraten?

Det ble diskutert fram og tilbake hvorfor den gamle hunden ikke sprang hjem til mat og varme. Til tross for store frostskader og fravær av mat i 10 døgn, ble den igjen hos kameraten. Av spor i snøen kunne man se at han hadde forlatt kompisen flere ganger, men ikke gått så langt før han igjen hadde gått tilbake. Liksom for å lokke han med seg hjem.

Fra sakkyndig hold forklares denne atferden som pleiebetinget - og styrt av klynkingen til den skadete hunden. Det skal absolutt ikke sies at dette er feil. Men lignende atferd har man kunnet iaktta i en mengde andre situasjoner - og jeg skal derfor våge meg på en annen forklaring. Dette er mere som en teori, uten vitenskapelig belegg.

Den blinde ulven

Da jeg fikk høre om den blinde ulven i Kolmårdens dyrepark begynte jeg å tenke på at dyr ser ut til å beskytte flokkamerater som er blitt svake, kanskje på grunn av en skade. Det ble fortalt om denne ulven at man nesten alltid så at en annen, seende ulv var ved hans side. Denne ulven sov også sammen med kameraten sin. Fulgte han til mat og vann - og syntes ikke bare å beskytte ham, men hjalp han også i enkelte situasjoner.

Hvordan skulle man forklare dette? Med pleieatferd? Ja, kanskje, men det virket som om det var noe i tillegg til dette. Noe iboende. Noe om å stille opp for flokken - som om flokken var viktigere enn de enkelte medlemmene.

Den skadde kua

Jeg fikk også høre snakk om ei ku som hadde blitt skadet. På samme måte som ulven hadde også hun en "beskytter". En annen ku hadde tatt på seg oppgaven med å holde den skadde kua med selskap. Når de skulle melkes var det helt umulig å få "beskytterkua" inn i sin ordinære bås, men hun skulle absolutt stå ved siden av sin skadde venn.

Jeg begynte å lure på om dette med slik beskyttelse kunne gjelde flere dyrearter - og tok til å undersøke lignende fenomener hos hunder.

Forsvar av eier

Jeg husker en avisreportasje om en mann i Malmø som var ute på tur med de to schäfer-hundene sine. De var kjent som lydige og godmodige hunder som hvem som helst kunne hilse på og klappe.

I løpet av turen ble mannen plutselig rammet av hjertesvikt og seg bevisstløs sammen på gata. Folk i nærheten sprang raskt til for å hjelpe mannen, men ble hindret av hundene. De hadde plutselig blitt forvandlet til to rasende villdyr som voktet sin syke eier. Ingen fikk komme for nære. Ikke engang ambulansefolkene som ble tilkalt kunne gjøre noe.

Først etter at hundevante politifolk hadde kommet til, lyktes man i å få roet hundene slik at mannen kunne reddes. Enda en gang hadde jeg fått et eksempel på at dyr beskytter flokkmedlemmer.

Ungdomsleiren

Neste belegg for min påstand fikk jeg under en ungdomsleir på Store Sofielunds Hundskola. Under leiroppholdet hadde en av deltakerne i oppgave å vekke de andre til rett tid om morgenen. Både hunder og ungdommer sov sammen, de fleste hundene i senga til eieren. Snart kom det klager på at et par av hundene ikke tillot at den som skulle vekke sine kamerater fikk utført "oppdraget". Hundene som ellers var kjent som snille og godmodige, knurret og viste tenner når eieme skulle vekkes. Den som hadde fått den til tider så upopulære jobben med å avbryte den deilige søvnen måtte stå i døra å rpoe. Dette gjentok seg ved flere anledninger.

Et eksperiment

Så kom muligheten til å gjøre et ekspiriment. Det gjorde meg overbevist om at hundenes tendens til å forsvare øker dersom man er skadet, eller tilfeldigvis blir oppfattet som svak - f.eks. ved at man ligger nede.

En familie som flere ganger tidligere hadde ringt meg om sin vanskelige welsh terrier, tok igjen kontakt med meg. Det var en fortvilt eier som ringte. Kona hadde nettopp hatt fødselsdag og han skulle servere henne kaffe på sengen. Han åpnet forsiktig døra til soverommet hvor hun lå og sov. Ved fotenden ligger hunden. Den ser anspent ut. I det han nærmer seg det langsomt våknende fødselsdagsbarnet reiser hunden seg til stående stilling. Han begynner å knurre og advarer eieren ved å blotte tennene. Blikket er stivt. Eieren forsøker å påvirke hunden ved å be den om å være stille og gå unna, men uten hell. Eieren fortalte at det hadde vært uråd å komme fram til senga uten å bli bitt. Jeg oppfordret han da til å gjenta akkurat det samme; mao. servere kona kaffe på senga allerede neste morgen. Etter noen protester aksepterte han forslaget mitt - til tross for at dette kanskje skulle spolere et bra argument for å slippe å servere kona kaffe på senga i framtida. Jeg fortalte at alt måtte være slik som den første gangen da han ikke greide å komme seg fram til senga. Samme tid på morgenen, kaffe og kaker, og hunden hvilende ved foten av senga. Men en forskjell skulle det dog være. Når han kom inn i rommet og hunden begynte å knurre, skulle kona sette seg opp i senga - og ikke, slik som den første gangen, dra teppet over hodet og klage høylytt. Dette ble gjennomført. Resultatet var oppløftende. Da kona satte seg opp i senga, sluttet hunden å knurre. Mannen fikk komme bort til senga hvor alle tre delte på kakene etterpå.

Forsvar av svekkede individer

Jeg har nå dratt den slutningen at det hos flokkdyr er en tendens i retning av at de sterke og friske beskytter en tilfeldig svekket kamerat. Hos mennesker kan vi se slik omsorgsatferd. Kanskje er det en iboende atferd hos alle flokklevende dyrearter. Kanskje er det en del av arven vi har felles med dyrene.

Når hundeeiere etter dette ringer til meg og forteller om at deres ellers så snille hund plutselig viser dårlig humør i forhold til en person som kom i nærheten, bruker jeg å fortelle om denne tendensen til å beskytte kameraten sin. Dette viser seg nemlig å være ganske vanlig på sommeren. Ei dame med en labrador som ellers satte stor pris på kontakt med mennesker, opplevde for første gang at hunden knurret mot en fremmed person da hun lå og solte seg foran huset sitt. Hun trodde faktisk at hunden hadde fått solstikk.

Tenk på at:

* Vær forsiktig når du går fram til en liggende hundeeier dersom hunden er der.

* Sett deg opp eller reis deg opp dersom hunden din viser tendenser til å forsvare deg når du ligger nede.

Hundeeiere finner mye å glede seg over i FK butikken!

Labb Vekst
Velsmakende fullfôr som egner seg særlig godt for valper og og unghunder.
7 kilo (vnr 12420)
Kr 159,-
20 kilo (vnr 12421)
Kr 369,-

NB! LABB VEKST BEST I TEST PÅ TV2

Labb Aktiv
Fullfôr til voksne hunder i normal aktivitet.
7 kilo (vnr 12423)
Kr 139,-
20 kilo (vnr 12424)
Kr 329,-

Labb HUNDEFÔR

Labb Aktiv Pluss
Fullfôr til aktive og arbeidende hunder.
7 kilo (vnr 12427)
Kr 149,-
20 kilo (vnr 12430)
Kr 359,-

Labb Hennør
Fullfôr som er spesielt tilpasset eldre hunder med lavt aktivitetsnivå og hunder som har lett for å legge på seg. Inneholder ekstra mye vitamin E og C som også virker stimulerende på immunforsvaret.
7 kilo (vnr 12435)
Kr 139,-

Hundebur
Sammenleggbart **Fra kr 720,-**

Hundeseng **Fra kr 275,-**

Matbar til hund kr 145,-

FK butikken
Vi gir deg bedre råd
www.fk.no

SPAR supermarked

STATOIL
Statoil Service Selbu

Spar:	Man - Fre	09-20
	Lørdag	09-18
Statoil:	Åpent til	23.00

- Dagligvarer
- Smørehall m/ dekkservice
- Nytt selvvaskeanlegg
- Gass og Gassovner
- Videoutleie
- Rikstoto - Tipping
- Medisinutsalg

Café 1

Stedet for trivsel og god mat
- Grillretter • Pizza • Dagens middag
- Softis • Øl • Vin • Rikstotto direkte

B.Langseth A.S.
VARESENTER - BENSINSTASJON
7580 Selbu - Tlf. 73 81 01 70 - 73 81 01 80

Rimelig hundeforsikring i
Gjensidige

Gjensidige NOR
7580 Selbu, tlf. 73 81 79 00

Se hva hunden sier til deg

- Sakset fra annonsebilag til Dagbladet 29.10.03 gitt ut av bl.a. NKK og NJFF -

Seg imellom bruker hunder et rikt utviklet sett av signaler. Disse signalene regulerer samkvemmet mellom dem. Har de fredelige hensikter, sier de fra om det. Ønsker de å være i fred, er de glade, lekne, redde, sinte, beskyttende, usikre, aggressive, så sier de fra om det.

Se etter signalene

Når en norsk hund møter en utenlandsk hund, vil de forstå hverandre fordi de snakker samme språk. Mange av oss kan både norsk, engelsk og andre språk, men språket hunden snakker kjenner de fleste av oss lite til. Grovt sett kan vi dele signalene inn i to kategorier, de dominante og de dempende.

Dominante signaler bruker hunden for å hevde rettigheter, å markere seg og lignende. De dempende signalene derimot, har som hovedhensikt å unngå og forebygge konflikter. Dette språket er det viktigste og det som skaper ro og harmoni i en ulveflokk.

Dominante signaler kan være å stirre, flekke tenner, heve halen, rette ørene framover osv. Det er viktig å huske at bruk av dominante signaler vanligvis ikke betyr at hunden er sint eller aggressiv. Et dominant signal kan være kort, tydelig og velmenende, og kan også brukes for å styre unna konflikter. Bruk av dominante signaler kan også forekomme i situasjoner hvor hunden er usikker, frustrert eller lignende og ønsker å få være i fred.

Typisk dempende signaler kan være å slikke seg på snuten, vike med blikket, gjespe, strekke seg, klø seg og veldig mange flere. Hunder har et mye større repertoar av dempende signaler enn av dominante signaler, og vi seg også at de dempende brukes mye oftere enn de dominante.

For at hundens kommunikasjonssystem skal kunne fungere, er respons på signaler helt avgjørende. Når du ser to eller flere hunders språk i detalj, vil du nesten uten unntak se at et signal fra den ene hunden besvares med et signal fra den andre. Et dominant signal besvares ofte med et dempende signal, mens dempende signaler besvares gjerne med et annet dempende signal. Ofte kan du se at hundene kombinerer flere forskjellige signaler for å uttrykke seg tydelig. Det er heller ikke uvanlig at det kan gå mange signaler frem og tilbake mellom to hunder. I prkasis som en "samtale".

Dempende signaler

Hunder har ca. 30 dempende signaler. En del signaler blir brukt av de fleste hunder, mens noen hunder bruker flere signaler enn andre. Hunder bruker disse signalene også overfor oss mennesker, og de tar det som en selvfølge at vi forstår hva de mener. Problemet er at de fleste av oss verken ser eller forstår dem.

Signalene bruker hunden for å fortelle at den enten ønsker å være vennlig, og at den opplever det som skjer som litt ubehagelig eller skremmende, at den ønsker å dempe eller berolige deg eller seg selv, eller at den ønsker å unngå en konflikt. Forstår du ikke signalene, slik at du reagerer galt i situasjonen, kan hunden bli urolig, uttrygg, stresset eller i verste fall aggressiv både mot deg og andre.

Vi kan ved vår atferd sende ut signaler som hunden oppfatter som ubehagelige eller sågar truende, uten at vi er klar over det. Hvis du bøyer deg over en hund med et direkte blikk når du skal klappe den, vil hunden oppfatte det som dominant oppførsel. Den reagerer med et dempende signal, for eksempel ved å snu hodet bort, slikke seg om munnen, eller gjespe. Hvis ikke det hjelper, vil den forsøke flere signaler. Til slutt vil den gå sin veg - hvis den kan. Først når alt er prøvd, vil den begynne å vise avstandsskapende atferd, som for eksempel knurring.

Hva kan du gjøre

Hvis du ønsker å være vennlig mot hunder du møter, så er det ganske lett å gi hunden beskjed om det. Det første du kan gjøre er å ikke gå rett mot den. Hunder går sjelden rett mot hverandre - de går i bue fordi de forsøker å ha siden mot hverandre.

Når du møter en hund har den på god avstand og ofte så subtilt at du først ikke merker det, sendt deg noen signaler for å fortelle at den er vennlig og ikke vil deg noe vondt. En annen hund ville svart på de dempende signalene ved selv å vise dempende signaler, og mange av signalene kan vi selv ta i bruk. Du kan gjespe, strekke deg, snu deg litt vekk, snu hodet til siden, flytte blikket vekk fra hundens øyne, knipe sammen øynene, snu siden til, gå i bue, eller gå sakte.

Ved selv å ta i bruk dempende signaler er det utrolig hvor lett det er å få kontakt med hunder. Det skal ofte ikke mer til enn at du setter deg på huk, snur hodet litt vekk og gjesper, så blir hunden beroliget, og vil antagelig trygt komme bort til deg for å få kontakt.

Hvordan gjenkjenner du de dempende signalene

Noen av de dempende signalene er lette å få øye på. Du forstår at hunden "demper" - det vil si ufarliggjør seg selv eller situasjoner den er oppe i når den:

* Snur hodet til siden
* Slikker seg på snuten
* Stikker tungen ut
* Løfter en labb
* "Fryser" - dvs. stopper opp og står helt stille eller legger seg
* Snur seg vekk
* Snuser i bakken
* Slikker i munnviken på andre hunder eller mennesker
* Går sakte
* Setter seg ned
* Klør seg
* Rister seg
* Tisser
* Går ned med forbeina i lekestilling
* Strekker seg
* Gjesper
* Går i bue
* Kniper sammen øynene, eller blunker
* Senker blikket eller øyelokkene

Omdirigert atferd er også en form for dempende atferd. Eksempler på omdirigert atferd er når hunden tar et eller annet i munnen og løper rundt uten mål og mening - den snuser plutselig intenst på ingenting eller at den får et fraværende blikk.

Dominante signaler

Oppførselen som er normal for oss, men som hunden oppfatter som dominante og ubehagelige signaler er:

* å smile ("vise tenner") til hunden
* bøye seg over eller mot hunden (f.eks. for å klappe eller børste og stelle)
* holde hunden fast
* krangling og bråk
* stirre hunden rett inn i øynene
* raske bevegelser
* går rett mot, eller raskt mot en hund
* snakke med sint, streng eller stresset stemme
* legge hånden på eller over hundens nakke/hode. Noe barn og også mange voksne ofte gjør når de skal klappe hunder - lær dem heller å klappe hunden i munnviken eller på brystet.

Re'trievelige hundenavn

- forslag til valpe-dåpen

- Av Bodil Holm. Sakset fra Nord-Trøndelags-Retrieveren nr. 1-02. Del III -

Simba	Kjent som løvenes konge. En filmstjerne. Passer til en firbent med samme pelstype. Simba'bye er en forhistorisk ruinby i Sør-Rhodesia, sannsynlig med gullgruver rundt.
Iliade	Kommer av greske Ilias. Iliaden er gresk heltedikt i 24 sanger.
Hera	Her - danner første leddet i mange norrøne navn. Stammer fra meget gamle runeinnskrifter "harijar". Man tror at dette urnorske navnet har hatt en krigersk betydning og militær makt for vi møter ordet igjen i "hær, herje, herre" - viser til germansk mentalitet. Den som kunne reise en hær og dra omkring og herje, var en herre. For å markere at det her er snakk om en dame, slenger man på en a til slutt, og når man vet at Hera er en flat, så passer hun vel til navnevalget? I gresk mytologi ble Hera slukt av faren straks hun ble født. Hun ble senere gift med broren Zevs. Hun var stolt, majestetisk og herskelysten. Hennes vogn ble trukket av fargestrålende påfugler. Hun var dronning på gudenes busted - Olympen.
Hedda	Øker i popularitet. Er i dag navn på en bransjepris i kategorien drama innen norsk teater. Hedda har to fedre - den første var Ibsen og den andre en firbent, engelskimportert som heter Ike, med stor apportlyst. Hedda har i hvert fall økt drama-nivået hjemme hos sin eier.
Foxy	En toller hvis navn betyr "reveaktig, snedig, rødbrun". Svært sammenfallende utseende og navn. Like lur og spretten som en rev - idrettstalent - liker ballspill.
Isa	Hette Isabella da hun kom fra oppdretteren, men kalles bare Isa til daglig, fordi familien har en gammeltante som de ikke ville ta sjansen på å fornærme. Isa er en kortform av flere navn på Is-. Isabel og Isabella er provenciansk og spansk form av Elisabeth (Eli Schebet = som ærer Gud). På nordisk betyr Isa "is", og det passer vel bra på en hvit labrador. Isabella er et kongelig navn, men også beskrevet som betegnelse på en skitten gulhvit farge. Dette har sin bakgrunn i da spanjolene beleiret Ostende (en havneby i Belgia). Dronning Isabella erklærte da at hun ikke ville skifte undertøy før byen var erobret. Beleiringen tok 3 år....
Shiba	Kjent navn fra hundeverdenen, men opprinnelsen er vanskelig å finne.
Effy	Det finnes ingen direkte beskrivelse av navnet, men det er et nokså vanlig hundenavn. Effy er imidlertid første del av flere ord, som på englesk betyr "virksom, kraftig, effektiv". Dette er vel superlativer som vi gjerne vil ha på kritikkskjemaet til vår hund....
Phoebe	Et navn fra filmverdenen - TV-serien "Friends". Eieren ble fasinert av en lys, lang, (naiv) og snill kvinnelig rollefigur. Dette er også svært fremtredende egenskaper hos klubbens unge golden-Phoebe. Absolutt et av de nye og vakre navn, en liten perle....
Stella	Latinsk navn som betyr "stjerne", antagelig med tanke på stella maris - "havets stjerne", betegnelse for jomfru Maria. Navn som passer til en hund med stor vannpasjon, enten det gjelder å bade labbene i vannskåla eller i et større naturelement....
Schack	Det nærmeste jeg kommer en tolking er det franske slanguttrykket for "militærlue" .... Vår Schack er en labrador som kanskje var en tøffing i valpekassen, for matmor har beholdt hans stamtavlenavn fra oppdretteren.
Nadja	Russisk navn som betyr "håp".
Stina	Kortform av alle lange navn som slutter på -stina. Egentlig typisk svensk navn. Forbindes mest med Kristina som er latin av Christianus som betyr kristen. Hørte tidligere til overklassenavn og er gruppert blant de gudfryktige navn.
Tanja	Et russisk navn. Kjælenavn for Titania, Tatjana, som var en martyr på 3. århundre. I navneboken står navnet under gruppen "De vi ikke stoler på" - går det an?
Tinka	Umulig å finne i litteraturen, men et sikkert hundenavn som er tidløst og overlever de fleste popularitetsbølger. Vi har og har hatt både golden-Tinka'er, flat-Tinka'er og labrador Tinka'er i klubben, alle meget trivelige hunder. Så navnet assosieres absolutt med noe positivt.
Charlie	Engelsk kjæleform av Charles som kommer av Carl/Karl. Hvis hunden hadde visst dette ville den nok krevd å bli behandlet kongelig....
Tia	Kort og snertent navn. Tia kan nytes på mange måter - denne firbente oppå magen under middagshvilen, en annen Tia i små glass.
Tiril/ Nikoline	En engplante som på linje med Tiril trives best i marka. Bruken av navnet var på topp i 1970, og er nå sterkt synkende. Tiril er muligens en variant av Toril. Tirils formelle navn er egentlig Nikoline, og for den vitebegjærlige matmor kan jeg opplyse om at dette er hunnkjønnsformen av Nikolaus som er gresk og betyr "seier" + "folk". Altså en hund som bør lære å oppføre seg som folk og som vil bli en farlig konkurrent i det meste....
Eddie	Vanskelig å vite hvor far har tatt dette fra, men navnet er en del av hundens offisielle. Forstavelsen "ed" betyr "rikdom". Eddie er angloamerikansk kjæleform av Edward, Edgar. Edward betyr "vern, vokter, rikdom". Så da skulle jo far ha det meste han trenger, en vakthund som vil gi han rikdom....? Det bor mye bra i Eddie. Har gjort stor karriere i lydighet og utstilling.
Emma	Et yndig tispenavn. Tysk, trolig kortform av navn på Ern-, Irm-. Betyr "stor". Navnet ble brukt om Knut den mektiges dronning, og navnet hører til gruppen som beskriver "storhet og berømthet".
Bonnie	Skotsk navn av adjektivet bonnie som betyr "god, kjekk, frisk, søt, pen". Slanguttrykk for "kjæreste".
Maiken	Tysk bibetydning og kjæleform av Maja/Maia som er en kortform av Maria. Maria betyr muligens "vakker". Et vårlig og sommerlig navn.
Bobby	Engelsk kjæleform av Robert. Robert betyr "ære, ry" + "lysende". "Bobby" kan også bety "konstabel". Det gir Bobby lov til å være litt sjefete....
Alice	Fransk form av Adelheid som betyr "edel, av høy byrd, lys, glans".
Kaizer	Flere betydningsfulle personer innen industri og drama har hatt dette etternavnet + en tysk keiser. Et mandig navn. Kaizer er en mørk golden med ordentlig staselig løvemanke.

Førstehjelp gir hunden ni liv

- Sakset fra Aftenposten nettutgaven. Av Sylvi Leander -

- De fleste hundeeiere står hjelpeløse når ulykken er ute. Uvitenhet har kostet mange hunder livet, påpeker veterinær Kjetil Ueland. Han underviser i førstehjelp for hund.

Avgjørende sekunder

Hva gjør du når din lille puddel blir jaktbytte for naboens amstaff? Eller husets firbente har slafset i seg "maten" som var ment for mus? Når den jaktglade setteren blir offer for jegerens skudd? Når den ligger blødende i veikanten? Få minutter skiller liv og død.

Takket være veterinæren ved klinikken Doktor Dyregod i Bærum, lever et trettitall schnauzere i dag litt tryggere enn de gjorde for få dager siden. Ueland holdt førstehjelpskurs for eierne, der friske ben ble spjelket og hjertekompresjon demonstrert.

Flere hundre tusen andre hunder er ikke like heldige. Cirka 44 prosent av norske husstander har hund. Ikke overraskende mener Ueland at langt flere eiere burde investere i kunnskap som kan redde liv. De vanligste årsakene til plutselig skader er hundeslagsmål og påkjørsel av bil, forklarer Ueland.

Ikke for pyser

- Du kan ikke være pyse når det gjelder å redde liv. Det gjelder enten man står overfor to- eller firbente, sier veterinæren og legger munnen rundt snuten til Wilma, en høyst levende labrador på fjorten måneder.

- Du må tåle nærkontakt med blod og slim, sår og smerter.

Førstehjelpsrådene for hund er ikke ulike de som gjelder for mennesker. Første bud er å sørge for frie luftveier.

- Uten pusting ingen hund. Kanskje har en nøtt eller leke satt seg fast i halsen? Gjen-standen må ut. Fort! Et brått og kraftig trykk mot bryst/mage kan få gjenstanden til å sprette ut. Er du svak i armene, så bruk foten. I verste fall ta en skarp kniv og skjær et hull på langs i luftrøret.

Munn-til-snute redder liv

Har det gått hull på lungene, må hullet tettes provisorisk. Har en pinne kjørt seg inn i lungen, så la den sitte, til du kommer til veterinær.

Ved hjertestans, for eksempel etter påkjørsel eller drukning, kan munn-til-snute-metoden redde liv. Legg hendene dine opppå hverandre. Press dem mot brystkassen ved forbeinet. (Det er samme hvilken side hunden ligger på). Bruk din egen kroppsvekt. Trykk 15 ganger, ta så to ganger munn til snute. Hold igjen hundens munn med ene hånden og legg munnen din rundt nesen og blås.

Når hunden puster, må eventuelle blødninger stanses raskt. Sørg for trykk mot såret. Ta det du har, selv om det ikke er sterilt. Surr noe rundt så trykket holder seg. Har du ikke noe å presse mot såret, så bruk hånden din inntil du får skaffet noe.

Først nå kan du begynne å tenke på mer uvesentlige ting som benbrudd, sår og rifter. Benbrudd er ikke livstruende, men kan gjøre forferdelig vondt. For å lindre hundens smerter bør benet spjelkes for å unngå bevegelse i bruddet under transport. Om mulig pakk dyret inn i et teppe og bær den.

Ro er også stikkordet ved huggormbitt. Ha med huggormtabletter på tur. Det kan hjelpe noe, men dyret må raskt til dyrlege. Er hunden liten, ta den i sekken, eller bær den mest mulig.

Brekkmiddel

Ved forgiftning er det viktig å få hunden til å kaste opp. Et hjelpemiddel kan være å legge en teskje salt bakerst på tungen til hunden. Det vil få den til å brekke seg.

Å ha et lite førstehjelpsskrin i sekken kan komme godt med for alle som går på tur eller jakt. Det bør inneholde bandasjemateriell, potesokk, saks, pinsett, sårsalve, fysiologisk saltvann og huggormpiller, anbefaler Ueland.

STJØRDAL DYREKLINIKK

Tlf.: 74 84 00 90
Ring for time

Autorisert Øyelyser

- Poliklinikk
- Kirurgi / Gassanestesi
- Tannbehandling
- Øyelysning
- Røntgen / ID
- Ultralyd
- Hjerteund. EKG
- Laboratorium
- KATARAKT KIRURGI - GRÅ STÆR

Øyeblikkelig hjelp
Hund, katt og andre selskapsdyr

Veterinærer
Hege Jøntvedt Engum
Per Jørgen Engum
Hilde Tanem
Sandgt. 1 v/ Bunnpris
7500 Stjørdal
www.stjordal-dyreklinikk.no

SMÅDYRKLINIKK GODKJENT AV DEN NORSKE VETERINÆRFORENING

SELBU
SPORT & FRITID
Telefon: 7381 9966

VIKING
REDNINGSTJENESTE

ESSO

JOBU - FOR SKOGENS YRKE

Sørflakne Bensin og Service A/S
7580 Selbu
Tlf.: 73 81 73 50 Fax: 73 81 73 93

Autorisert bilverksted - Bensin - Olje
Gummiforhandler

Konsulentoppdrag
Trykksaker
Opplæring
Internett
Salg

SelbuNett
www.selbunett.no

Selbu DataSats / Selbu IT-senter
Tlf. 73 81 75 47 - mobil 926 03 856 - faks 73 81 77 85

Terminliste 2004, Trøndelag

07.-08.02.	Trondheim	Norsk Schäferh.kl. avd. Nordenfj., 1: Schäferhund, **LP**
20.03.	Steinkjer	Nord Trøndelag Elghundklubb, 5: Jagende spisshunder
24.04.	Trondheim	Sør-Trøndelag Elghundklubb, 5: Jagende spisshunder
24.04.	Opphaug	NRK Fosen, 8: Rettievere
25.04.	Verdal	NRK Nord-Trøndelag, 8: Rettievere
25.04.	Hommelvik	Malvik JFF

Nærmere opplysninger, redaktør i NeaHund, Wenche R. Krogstad
Påmeldingsfrist for utstiling/prøver er som regel minst 4 uker før arrangementsdato.

Resultatbørs

Utstilling

Trøndelag Selskapshundklubb, Trondheim 30. august

Trontoppens Arex - *hollandsk gjeterhund* — Elin Setseng
1. Valp 4-6 mnd - 1. ValpKK - BIR - 5BIG

Trontoppens Avita - *hollandsk gjeterhund* — Elin Setseng
1. Valp 4-6 mnd - 2. ValpKK

Nord-Vest Dachshundklubb, Sunndalsøra 21. september

Råfoten's C-Solan (Solan) - *dachs, strihår* — Wigdis Sjursen
1AUK - 1AUKK - HP - 2.VK - CK - 2BHK

Orkdal Hundeklubb, Orklahallen 8. - 9. november

NVCh Bezonian Extra (Zarec) — Torill Nyheim
1 AK - 1VK - CERT - BIR

Trontoppens Arex — Elin Setseng
1. Valp 6-9 mnd - HP - BIR

Trontoppens Avita — Elin Setseng
1. Valp 6-9 mnd - HP - BIM

NKK-Hamar, 21. - 22. - 23. november

NVCh NUCh Draugens Netto (Mira) - *hollandsk gjeterhund* — Elin Setseng
3CHK - CK - 3BTK

Lydighetsprøver

Selbu Trekk- og Brukshundklubb, Selbu Ungdomsskole søndag 5. oktober

Kl. I:

NVCh Tomboys Sweet Simone (Momo) — Wenche R. Krogstad
162 poeng - 1. premie - Nr. 1 i klassen - Prøvevinner

NVCh Bezonian Extra (Zarec) — Torill Nyheim
151 poeng - 2. premie - Nr. 3 i klassen

Kl. II:

NUCh NVCh Draugens Netto (Mira) — Elin Setseng
130 poeng - 3. premie - Nr. 2 i klassen

Blodsporprøver

Svensk Bassetklubb Nord-Østra, Sverige, 8. juni - Bevegelig prøve

Råfoten's C-Solan (Solan) - *dachs, strihår* — Wigdis Sjursen
1. premie

Trøndelag Dachshundklubb, Trondheim 17. juni - Bevegelig prøve

Råfoten's C-Solan (Solan) — Wigdis Sjursen
1. premie

NSHK, Ørskog 3. august - Bevegelig prøve

Råfoten's C-Solan (Solan) — Wigdis Sjursen
2. premie

NSHK, Sokna 7. august - Bevegelig prøve

Råfoten's C-Solan (Solan) — Wigdis Sjursen
1. premie

NM - Sør-Trøndelga Dachshundklubb, Trondheim 23. august

NUCh NVCh Draugens Netto (Mira) - *holl. gjeterhund* — Elin Setseng
1. premie

Norsk Retrieverklubb avd. Trondheim og Omegn, Hovin 30. - 31. august

NVCh Tomboys Symphony For You (Pippi) - *cocker spaniel* — Wenche R. Krogstad
1. premie m/ HP - Prøvens Beste Hund!

Råfoten's C-Solan (Solan) — Wigdis Sjursen
1. premie m/ HP - Nr. 4

NVCh Snorre Gode av Sverresborg (Bonnie) - *labrador retr.* — Sigrid Edvardsen
1. premie - Nr. 6

Bezonian Extra (Zarec) - *flatcoated retriever* — Torill Nyheim
1. premie - Norsk Viltsporchampion!

Sandfjæra's Artemisia (Heidi) - *golden retriever* — Ulla Lisø
1. premie

Markhyttens Embla O'Zilk (Embla) - *golden retriever* — Tone Wagtskjold
1. premie

NVCh Tomboys Sweet Simone (Momo) - *cocker spaniel* — Wenche R. Krogstad
1. premie

NVCh NUCh Draugens Netto (Mira) — Elin Setseng
2. premie

Sandfjæra's Atriplex (Aro) - *golden retriever* — Toril Sesseng
2. premie

NVCh Foxfoot Pinus Silvestris (Pinus) - *dvergdachs, langh.* — Kjersti Andresen
0. premie

Bamse - *norsk elghund grå* — Marit Setseng
0. premie

NUCh Dajmen's Easy Choice (Dino) - *storpuddel* — Bente Martinussen
0. premie

Markhyttens Up To Ruby (Ruby) - *golden retriever* — Kjersti Andresen
0. premie

Selbu Trekk- og Brukshundklubb, Selbu 6. september - Bevegelig prøve

Bamse — Marit Setseng
1. premie

Sandfjæra's Artemisia (Heidi) — Ulla Lisø
1. premie

Carmiks Vie (Vie) - *dvergdachs, langhår* — Kjersti Andresen
0. premie

Til salgs

Overtrekksdress m/klubbmerke på ryggen, vindtett, m/frottèfor, todelt, str. M og XL, farge: burgunder/grønn/marineblå, ensf. bukse	kr. 300,-
Klubbmerke, stoff	kr. 20,-
Klubbmerke, klister	kr. 10,-
Klikker - til klikkertrening (shaping)	kr. 30,-

Bøker:

"På talefot med hunden",
Turid Rugaas,
Canis Forlag - **kr. 200,-**

"Førstehjelp til hund",
Jahn Ingebrigtsen og William Bredal,
Canis Forlag - **kr. 240,-**

Wenche

B

Returadresse:
W. R. Krogstad
Nordlia 9
7580 Selbu

Tibetansk mastiff Marco fra England tar livet med ro og trives godt i Selbu.

Foto: Ann Elin Stornes